

"Si us plau, quan vingui aquella senyora gran, que gairebé no hi veu, no li cobri les receptes, després m'ho diu, i les hi pagaré jo. Ja és molt gran, i no pot menjar els darrers dies del mes."
En una farmàcia de barri.

"Avui digues a la teva mare que vindràs a dinar a casa, et convidem perquè celebrem una petita festa" (La dona mirant aquell nen sap que ahir no va menjar i cada dia el veu més prim).
En una escola de barri.

"Hem anat al tros i hem collit patates i uns tomàquets, ja veurà que són bons. Enguany hi ha bona collita i ens en sobra".
En una escala de barri.

"Senyora Paca, demà a les 9 ens trobarem al carrer davant de la casa de la família del Fermin que els venen a desnonar. Som més de quaranta. Porti la cassola de sempre"
En una botiga de barri.

"Mira, Joan he anat a comprar i he vist que abans de tancar rebaixen el preu del peix. He esperat fins al final i l'he comprat a meitat de preu. Pels nens! "
Una àvia del barri. I un etcètera molt, molt llarg.

Són aquestes amagades i quotidianes accions socials les que més esperança ens donen de cara al futur. Certament molta més esperança que les grans declaracions i els grans programes. Mentre els importants discuteixen, molta gent dels barris populars i més empobrits palpen que el sentit de misericòrdia i solidaritat és una petita solució per ara i aquí. S'ajuden sense cap consciència d'estar fent res extraordinari. Els hi surt de dintre perquè són capaços de posar-se al lloc de l'altre. No pateixen per la "prima de risc", veuen patir als del seu costat i actuen en la mesura que poden. Les amagades i petites accions socials ens comuniquen esperança i són un consol enmig d'aquest desastre.

La lliçó de la figuera. Evangeli de Marc:

28 »Mireu la figuera i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es tornen tendres i comença a treure fulla, coneixeu que l'estiu és a prop; 29 igualment, quan veureu que succeeix tot això, sapigau que ell és a prop, que ja és a les portes. 30 Us asseguro que no passarà aquesta generació sense que tot això hagi succeït. 31 El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran.

Jesús Renau sj.